

Πλαγιάζετε ζευγάρια
 Ὡς τῶν δένδρων τὰ κλωνάρια.
 Ἐγὼ μόν' ὁ καϊμένος,
 Κυλιούμαι χωρισμένος
 Μέσ' ἔς τ' ἄχαρο κρεββάτι
 Χωρὶς νὰ κλείσω μάτι.

~~~~~

35. Πολυεύσπλαγχνη κυρά μου,
 Τί ζητάζεις τ' ὄνομά μου;
 Ὑπνος εἶμαι ὁ καϊμένος,
 Ὑπνος ἄδικα διωγμένος.
 Δούλος δούλευα μὲ ζῆλον
 Ὡς τὸν πιστότατόν σου φίλον.
 Κι ὁ χρυσός μου μ' ἀγαποῦσε,
 Ποῦ ἔς τὰ μάτια μὲ βαστοῦσε.
 Πλὴν ἀπόψε δὲν μὲ στρέγει,
 Δὲν μὲ δέχεται, μὲ λέγει,
 Καὶ τὸν πάμπτωχον μὲ διώχνει,
 Κι ἀπ' τὰ μάτια μου μὲ σπρώχνει.
 Τὰ κακά μου συλλογίσου,
 Καὶ τὴν τύχην μου λυπήσου.
 Κι ἄφσε με ἐδῶ κυρά μου
 Νὰ περάσω τὴν βραδειά μου.